

POSTANOWIENIE

Dnia 29 maja 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **P. R. i T. S.**,
skazanych z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej,
na posiedzeniu w dniu 29 maja 2024 r.,
wniosków obrońców skazanych o wstrzymanie wykonania
wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu
z dnia 19 kwietnia 2023 r., sygn. akt II AKa 261/22,
zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu
z dnia 21 września 2021 r., sygn. akt III K 335/13,
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*,

p o s t a n o w i ł:
wniosków nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

W kasacjach obrońców skazanych P. R. i T. S. sformułowano wnioski o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 19 kwietnia 2023 r., sygn. akt II AKa 261/22, zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 21 września 2021 r., sygn. akt III K 335/13. W uzasadnieniu tych wniosków wskazano na rangę podniesionych zarzutów kasacyjnych, akcentujących wystąpienie sprawie bezwzględnej przyczyny odwoławczej określonej w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. z uwagi na nieprawidłową obsadę sądów obu

instancji, tj. zasiadanie w składzie Sądu meriti SSO Ł.F., zaś składzie Sądu odwoławczego – SSA R.Z., powołanych na urząd sędziego ww. sądów na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 3).

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wnioski o wstrzymanie wykonania wyroku nie zasługują na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 532 § 1 k.p.k., w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Jak wskazuje się w orzecznictwie, wstrzymanie wykonania orzeczenia w związku z wniesieniem kasacji wchodzi w grę wyjątkowo, w razie zaistnienia szczególnych okoliczności, a to z tego względu, że kontrola kasacyjna dotyczy prawomocnego wyroku sądu odwoławczego, a więc wyroku objętego domniemaniem trafności zawartych w nim rozstrzygnięć, który podlegają bezzwłocznemu wykonaniu. Do owych szczególnych okoliczności należy zaliczyć rangę zarzutów podniesionych w kasacji i ich widoczną zasadność, a w związku z tym wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji (*postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 sierpnia 2014 r., V KK 145/14, LEX nr 1566739; zob. też np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia: 14 czerwca 2018 r., II KK 178/18, LEX nr 2506098; 4 października 2012 r., II KK 56/12, LEX nr 1220820, z dnia 25 stycznia 2006 r., V KK 476/05, OSNwSK 2006/1/196, z dnia 8 września 2004, V KK 214/04, OSNwSK 2004/1/1513*). Ponadto należy mieć na względzie to, czy wykonywanie orzeczenia nie narazi skazanego na poważne i w zasadzie niepowetowane dolegliwości, co w pierwszej kolejności odnosi się do odbywania kary pozbawienia wolności i może zaistnieć zwłaszcza w wypadku, gdy realnie rysuje się perspektywa uniewinnienia skazanego, względnie umorzenia wobec niego postępowania (*postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2018 r., II KK 23/18, LEX nr 2449778*).

Nie przesądzając ostatecznego rozstrzygnięcia Sądu Najwyższego, należy stwierdzić, że na obecnym, wstępnym etapie postępowania kasacyjnego, brak jest

podstaw do przyjęcia wysokiego prawdopodobieństwa uwzględnienia kasacji obrońców ww. skazanych. Odnosząc się do podnoszonego w kasacjach zarzutu wystąpienia w sprawie uchybienia rangi bezwzględnej przyczyny odwoławczej, określonej w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., należy zauważyć, że w orzecnictwie Sądu Najwyższego, poczynawszy od uchwały składu połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., sygn. akt BSA I - 4110 - 1/20 (OSNKW 2020/2/7, LEX nr 2784794) wskazuje się, że „nienależyta obsada sądu w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. albo sprzeczność składu sądu z przepisami prawa w rozumieniu art. 379 pkt 4 k.p.c. zachodzi także wtedy, gdy w składzie sądu bierze udział osoba powołana na urząd sędziego w sądzie powszechnym albo wojskowym na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 3), jeżeli wadliwość procesu powoływania prowadzi, w konkretnych okolicznościach, do naruszenia standardu niezawisłości i bezstronności w rozumieniu art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 6 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności”. Nie występuje tu zatem automatyzm, lecz wymagane jest zbadanie, czy wadliwość procesu powołania danego sędziego doprowadziła do sytuacji, w której sąd orzekający z jego udziałem nie spełniał standardów niezawisłości i bezstronności. Niewątpliwie potrzeba przeprowadzenia szczegółowej i wieloaspektowej analizy tej problematyki, wychodzącej poza ramy realiów procesowych niniejszej sprawy, wymaga jej rozpoznania na rozprawie, a zatem na obecnym etapie postępowania brak jest podstaw do skorzystania przez Sąd Najwyższy z uprawnienia przewidzianego w art. 532 § 1 k.p.k.

Mając na uwadze powyższe rozważania, orzeczono jak w postanowieniu.

[J.J.]

[ms]

